

ภาคผนวก ก

สรุปแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

ตารางภาคผนวกที่ 1 บทสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 5 คน

คนที่	บทสัมภาษณ์
1	<p>“ปัญหาส่วนใหญ่ของนักศึกษา ที่มีปัญหาทางการเขียน คือการเขียนคำไม่ถูกต้อง ได้แก่ การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เกอว คือ มะนาว กรีว เหว อ่าว จิว เขียว ช่าว ทิว แล้วเดียว ยาว เรียว สาว ดาว ว่าว เที้ยว ซาว เกี้ยว มะพร้าว แก้ว แถว เร้ว การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กง คือ กระดิ่ง กระโปรง กะละมัง กางเกง โองัง ธง น่อง ช้าง ช่างเรือ แปรง สงสัย ยิ่ง จริง เพลง ห้อง จ้อง ชิง แย่ง การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน คือ ทวน จน ฉั่น เณร เอน ก่อน กาล แสน บุคคล ถนน ค้อน หุ่นยนต์ ขนุน การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่เอย คือ เคย ท้าย ยาย ชาย เมื่อย นาย ช่วย เรื่อย วุ่นวาย ไทย เลย ตาย เฉย สบาย อาศัย หาย ทราย ชลู่ย เขย เย้ย กล้วย อ้อย ลอย สาย หอย คำในตัวสะกดในมาตราบางตัวยาก ทำให้นักเรียนประสบปัญหาในเรื่องของการเขียน ครูไม่มีสื่อ นวัตกรรมที่ดึงดูดความสนใจเพียงพอเพื่อให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน ครูส่วนมากไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคงใช้การบรรยาย นักเรียนไม่มีส่วนร่วม ครูมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาไทย มักอ้างไม่ถนัด ภาระยุ่งยากต้องเอาใจใส่อยู่เสมอ ครูมีชั่วโมงการสอนมาก มีภาระหน้าที่อื่นๆ ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษามากที่สุด” ครูมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร ครูมีวิธีการสอนที่แปลกใหม่มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อดึงดูดผู้เรียนให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น(ครูภาษาไทย : คนที่ 1)</p>

คนที่	บทสัมภาษณ์
2	<p>“นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเขียน คือผู้ที่ไม่ผ่านการทดสอบย่อยในเรื่องการเขียน ในวิชาภาษาไทยการเขียนคำในมาตราตัวสะกด คำที่มีปัญหาได้แก่ กระดิ่ง กระโปรง กะละมัง กางเกง โถง ธง น่อง ช้าง ช่างเรื่อง แปรง สงสัย ยิง จริง เพลง ห้อง จ้อง ชิง แย่ง กน คือ ทวน จน ฉั่น เณร เอน ก่อน กาล แสน บุคคล ถนน ค้อน หุ่นยนต์ ขนุน เคย ท้าย ยาย ชาย เมื่อย นาย ช่วย เรือย วุ่นวาย ไทย เลย ตาย เฉย สบาย อาศัย หาย ทราย ชลู่ เซย เย้ย กล้วย อ้อย ลอย สาย หอย ครัว เขียว เคียว เตี่ยว แถว เร้ว บางครั้งสื่อในการเรียนไม่เกิดความเข้าใจทำให้นักศึกษาไม่ยอมเรียน ครูใช้หนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว กิจกรรมการสอนเน้นการเขียนเป็นหลัก นักศึกษาจึงมีขีดจำกัด ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาดำ”</p> <p>ครูมีแนวทางในการแก้ไขปัญหอย่างไร ครูมีสื่อที่แปลกใหม่เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาต้องการที่จะเรียน ครูมีคำแนะนำที่ดี การฝึกฝนบ่อยๆหรือฝึกทุกวันจะทำให้เด็กมีทักษะในการเขียนดีขึ้น(ครูภาษาไทย : คนที่ 2)</p>

คนที่	บทสัมภาษณ์
3	<p>“ปัญหาของนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเขียน คือการเขียนคำไม่ถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะขาดการฝึกฝน ขาดคนควบคุมดูแล หรือนักศึกษาบางคนผู้ปกครองไม่มีเวลาสอนการบ้าน อาจจะเป็นเพราะเหตุผลนี้ด้วยในขณะที่อยู่โรงเรียนครูสามารถควบคุมดูแลได้ แต่เมื่อนักศึกษากลับบ้านแล้วครูไม่สามารถดูแลได้ การเขียนถ้าจะให้ดีต้องฝึกเขียนบ่อยและคำที่มีปัญหาส่วนใหญ่ได้แก่ เมีย ยาว สาว มะนาว เลี้ยว เสียง หาง เลี้ยงโอง โอน ก้าว เขียว กลัว กางเกง เกี้ยว แก้ว กระจบอง กระจบอง เดี่ยว เดี่ยว เดี่ยว เทียง ทุเรียน เทียน เต็น ถอน นี้ว บ้วน โยน ผ่าน โนน เย็น ฟัน สาว ยืน ร้อน มอง แมง ลิ่น หวี เล่น ทิว ยิง แม้น มั่ง พุง ฟัน ชื่น ซ้อน กาง ชั่ว ชั่ง เกี้ยว เขียง เขียน กระจบอง กระจเทียม กระจดิ่ง ครูมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร ผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับครู เช่น ช่วยสอนการบ้าน ควบคุมดูแลให้มีงานส่งครูทุกวัน เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ”(ครูภาษาไทย : คนที่ 3)</p>
คนที่	บทสัมภาษณ์

4	<p>“ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ การเขียนคำไม่ถูกต้องคือ กระตัง กระโปรง กระละมั่ง กางเกง โองัง ธง น่อง ช่าง ช่างเรื่อง แปรง สงสัย ยิ่งจริง เพลง ห้อง จ้อง ชิง แย่ง เคย ท้าย ยาย ชาย เมื่อย นาย ช่วย เรือย วุ่นวาย ไทย เลย ตาย เฉย สบาย อาศัย หาย ทราย ขลุ่ย เขย แยม ก๊วย อ้อย ลอย สาย หอย มะนาว กั๊ว เหว อ่าว จิว เขียว ข่าว หิว แล้วย เดียว ยาว เรียว สาว ดาว ว่าว เที้ยว ชาว เกี้ยว มะพร้าว แก้ว แถว เร้ว ทวน จน ฉั่น เณร เอน ก้อน กาล แสน บุคคล ถนน ค้อน หุ่นยนต์ ขนุนเนื้อหา อาจจะยากทำให้ผู้เรียนไม่ยอมเรียน หรืออาจจะไม่มีแรงจูงใจในการเขียนหรืออาจจะจำรูปคำไม่ได้จริงๆ หรือครูใช้สื่อการสอนที่ไม่เหมาะกับเนื้อหา หรืออาจจะไม่ค่อยได้ฝึกเขียนเพราะนักศึกษาบางคนในขนาดที่ครูสอนนักศึกษาสามารถเขียนได้ แต่พอกลับบ้านไปแล้วนักศึกษาไม่สามารถเขียนได้ เพราะเหตุผลนี้ครูควรมีสื่อในการจัดการเรียนการสอน เพราะให้นักศึกษาฝึกเขียนหรือให้การบ้านนักศึกษาเพื่อที่จะได้ฝึกเขียนที่บ้าน นักศึกษาจะได้ไม่ลืม การฝึกบ่อยๆสามารถช่วยให้จำได้ ” (ครูภาษาไทย : คนที่ 4)</p>
คนที่	บทสัมภาษณ์
5	<p>“ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นักศึกษาไม่สามารถเขียนได้หรือลืมในสิ่งที่ครูสอน อาจเป็นเพราะขาดการฝึกฝน หรือขาดคนคอยควบคุมดูแล ส่วนคำที่มีปัญหาอยู่บ่อยครั้ง คือ กระป๋อง กระโปรง เดียว เดี่ยว เดี่ยว เทียง ทุเรียน เทียน เต็น ถอน นัว บ้วน โยน ผ่าน โนน เย็น ฟั้น สาว ยืน ร้อน มอง แมง ลิ่น หวี เล่น หิว ยิง แม้น มั่ง พุง ฟั้น ชื่น ช้อน กาง ชั่ว ชั่ง เกี้ยว เขียง เขียน กระเบื้อง กระเทียม กระดิ่ง เดียว ยาว เรียว สาว ดาว ว่าว เที้ยว ชาว เกี้ยว มะพร้าว ทราย ขลุ่ย เขย แยม ก๊วย อ้อย คำเหล่านี้เป็นคำที่มีปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยในการจัดการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะขาดการฝึกฝน หรือฝึกเขียน หรืออาจจะเป็นเพราะไม่มีสื่อในการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาจำในสิ่งเหล่านี้ได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (ครูภาษาไทย : คนที่ 5)</p>